

riet paa de paagældende Egne og for de Mennesker, der skal leve af Fiskeriet saavel omkring Gudenaen som ved Randers Fjord.

Lundberg: Da jeg ikke kan rose mig af at være sagkyndig paa det Omraade, som her skal lovgives om, skal jeg ikke beskæftige mig med Lovforslaget i dets Enkeltheder. Det er som bekendt begrundet paa Krav fra Randers Fiskeriforening, at man fra Ministeriets Side har fremsat dette Lovforslag, og de Krav, som blev fremsat fra Randers Fiskeriforening, blev bl. a. fremsat af den Grund, som ogsaa er nævnt af den ærede Ordfører for Venstre (Stegger Nielsen), nemlig de forandrede Fiskeriforhold i Anledning af Tangeværkets Oprettelse. Det er ogsaa rigtigt, at Fiskerne fra første Færd havde ønsket at faa fuldstændigt Forbud mod Fiskeri med mekanisk Kraft i hele det Omraade, hvorfor der skal lovgives, men at man senere gik med til en Dispensation paa dette Omraade for en Del af Farvandet. Endvidere ønskede man en Ensartethed i Fredningstiden for hele Vandomraadet; og efter Lovforslaget er man enedes her, idet man har fastsat Fredningstiden fra Solopgang Søndag Morgen til Solopgang Mandag Morgen.

Som allerede antydet er man gaaet med til, at der i den Del af det paagældende Vandomraade, som ligger nedenfor Sønderbro, paa Strækningen til Udbyhøj, en vis Tid af Aaret, fra 15. November til Udgangen af Februar, gives Tilladelse til at bruge mekanisk Kraft; dog er der udtrykkelig fastslaaet, og det kan jeg naturligvis være glad ved, at det kun er til Udhivning af Agnvaad med det Formaal at skaffe Fiskerne det fornødne i saa Henseende. Naar det paa Trods af, hvad Fiskerne havde ønsket: rent Forbud mod Benyttelse af mekanisk Kraft, alligevel er lykkedes at naa en Ordning her, er det, fordi Fiskerne ved Randers Fjord har indset, at ogsaa Fiskere udenfor Randers Fjord havde en vis Berettigelse til at komme ind i Fjorden disse tre Maanedre af Aaret for at bjærge den omtalte Agn, som er uundværlig for dem; og som specielt findes i Randers Fjord.

I øvrigt motiverede Randers Fiskeriforening sine Krav i 9 Punkter, som de fremsatte til Overvejelse, men det, her er omtalt, er det vigtigste, og der er derfor heller ikke for mig nogen Anledning til at komme dybt ind paa selve Lovforslaget, det er jo en tro Kopi af det Udkast, som er udarbejdet af det af Landbrugsministeriet nedsatte sagkyndige Udvalg, hvori baade Egnens Befolkning, Fiskeridirektionen,

Dansk Fiskeriforening og Randers Fiskeriforening har været repræsenteret. Det, at andre Interesser end netop Fiskernes, har været repræsenteret, har imidlertid trods den enstemmige Indstilling bevirket, at visse Bestemmelser i Lovforslaget ikke helt tilfredsstillende Fiskerne i Randers og paa den, paagældende Strækning. Ved den enstemmige Indstilling, som er afgivet, skal nærmest markeres, at Fiskerne ønsker et saadant Lovforslag gennemført og gennemført snarest muligt, og man har derfor ikke ønsket at vanskeliggøre dette; men det betyder ikke, at man ikke paa visse Omraader havde ønsket en noget videregaaende Form, og det er allerede fremhævet i Landstinget, at dette navnlig gælder Nr. 4 under § 5, hvori der fastsættes, at Vaaddets Spændvidde paa Strækningen Randers Sønderbro til Nørreaa kun maa være 60 m.

Man hævder fra Fiskernes Side, at en Spændvidde af 80 m vilde være mere passende, og man hævder, at det praktiske Liv har lært de sagkyndige, at den hidtidige Bestemmelse om dette Forhold ikke kan lægges til Grund ved Fastsættelsen af Maalet i den nye Lov; ifølge Lov Nr. 89 af 31. Marts 1915 er kun fastsat en Spændvidde af 20 m, men en Spændvidde af 20 m var ganske urimelig og har slet ikke noget med de faktiske Forhold at gøre. Man har ment, at man burde tage Skridtet fuldt ud og fastsætte en saadan Spændvidde i den nye Lov, at man kom i Overensstemmelse med de Krav, det praktiske Liv stiller. Man bør efter min Mening ikke opretholde en uholdbar Lovbestemmelse, hvorved man frister til Overtrædelse af Loven, det er nu en Gang det praktiske Liv, der skal skrive Lovene, og det gælder om, at man laver Loven saaledes, at den overfor de Mennesker, der skal leve under den, kommer til at virke i alt Fald nogenlunde fornuftigt og retfærdigt. Jeg henstiller derfor til den højtærede Landbrugsminister, om han ikke, efter at Sagen nu har været drøftet i Landstinget, kunde gaa med til efter nøjere Overvejelse at ændre Nr. 4 under § 5 derhen, at der fastsættes en Spændvidde paa 80 m i Stedet for de foreslaaede 60 m. Jeg skal ikke indlade mig paa at stille Ændringsforslag — som Stemmerne blev afgivet i Landstinget, er der ikke noget stort Haab om at opnaa noget derved —, og da Fiskerne, som sagt, ønsker Lovforslaget gennemført, agter jeg heller ikke at stille Forslag om Udvalgsbehandling; men jeg vil kun henstille til den højtærede Landbrugsminister, at man overvejede dette ene Spørgsmaal.